

ABONNEMENTS

Indochine
Un an... 8300
Mai năm... 8300
Bé... 500
Bé... 500
Bé... 500

Annonces Légales

Offices Nego de 8 pages sur justification
de 8 lignes quels que soit la page.

Dông-Pháp Thôi-Báo

NAM THU HAI SU 231
Ngày thứ sáu
28 November 1924

Tay-đi Kinh Cát-Bé
NGUYỄN-KIM-DINH

Le Courier Indochinois
東法報

MỘT TUẦN XUẤT BẢN LẦN MỘT NGÀY THU HAI THU 28 NOVEMBER 1924

BÁO QUÁN

71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Điện
SAIGON
Nº 2993

Điện thoại (Telephone)

QUÁ BÁN
Dông-Pháp Nego-Quốc
Một năm... 8300 Một năm... 8300
Năm năm... 500 Năm năm... 500

Mua bao bì bao bì giấy
Manda vi the để gửi báo
M. NGUYỄN-KIM-DINH

Rao bão of báo bão tên hay là báo
Còn thương mến báo ACE

KHÓ

Vua Napoléon có nói: « Chứ khó là cuốn tự diễn riêng của người ngu thường dũng ».

Mà thật vậy, ta thử xét lại trên đời này có việc gì là việc khó không?

Giữa muôn trùng sóng giòi, linh đình một chiết thuyền, đem thân chín chát, vượt khỏi trùng dương, vi loài người kiêm dung mà ra. Hi vọng nghĩa là gì? — Nghĩa là lòng mong mỏi. Phàm người ở đời ai cũng có lòng mong-mỗi-tà, như người hùng mong-mỗi cho mình trở thành giàu, người khó mong-mỗi cho mình trở thành sang, vì cái lòng mong-mỗi giàu, sang ấy, nên người ta mới chịu « khó » mà làm lụng. Hè lòng mong-mỗi ấy to bao nhiêu, thì chí mạo hiềm mạnh bấy nhiêu, chí mạo hiềm mạnh bao nhiêu thì cảnh « khó-khán » trải qua nhiều báy nhiêu, cảnh « khó khán » trải qua nhiều bao nhiêu, thì danh vọng, công nghiệp lừng lẫy lên bấy nhiêu. Tuy thế mặc dù, lòng mong-mỗi không đủ làm cho ta gánh vác được việc.

khó khán & đời trong một cái thời-kỷ rộng lớn dài lâu, muôn thế ta phải có lòng tin ngưỡng, tin ngưỡng nghĩa là gì? nghĩa là tin chدق; như người làm ruộng trại qua nhiều bao nhiêu, thi danh vọng, công nghiệp lừng lẫy lên bấy nhiêu. Tuy thế mặc dù, lòng mong-mỗi không đủ làm cho ta gánh vác được việc.

Cậu Trần-quan-Vú là con ông Trần-quan-Nghiêm vừa tạ thế ngày 25 tháng này: cậu với tôi có duyên thầy trò trong ba tháng. Dược tôi cậu mất tôi với vú đến thăm, thì là trong gan tát mà các mày quang sang, người con kêu khóc nức nở.

Mình là dũng chí ton, mà lạng lội theo người làm mướn, vất và tẩm thân nô trôi các nước, chẳng ham nói cùa ngọc đèn vàng, dành lăng lốp cho mui hôi chang nước mắt, lượm giòng vân-minh, gieo vè tò quoc, nước nhờ được mạnh, dân nhờ được khôn, như vua Adolphus nước Suede có phải là khó không? Thế mà không khôn.

Ôi! Vượt khỏi trùng-dương, trải qua sa-mạc, đem quân yểu duỗi chống lù bao tàn, bô dịa vị chí-ton theo làm người làm mướn, thế mà không khôn thi trên đời này còn việc gì là khôn, trên đời này đà khôn có việc gì là khôn, thế mà tiếng khó vẫn còn sống mãi với đời càng ngày thấy càng nhiều, thế mới biết người Ngu ngày càng thêm số. Thanh ôi! Ô thi cũng tai cùng mặt, cùng mặt cung mày mà người sao « tri » sao « ngu » người sao tiếng đênh nhau, ta sao cùng có cây cung mực, hay là Tạo-vật bạc đài ta mà hử với người chẳng? không phải. Thế thi ta sao chịu tiếng « ngu ». Ta chịu tiếng « ngu » là vì ta hay dùng cuốn tự diễn « khó » ta có tánh nhút nhát, ta không dám cầm đương lấy việc đời. Ta sao « khó » ta nhúc nhát, nhưng ta đã tránh khỏi cái « khó » chưa? ta có chắc tránh được cái « khó » không? — không, ta đâu sao, đâu nhúc nhát, nhưng cái « khó » vẫn không dung ta, vẫn không chịu ta, vẫn tìm ta mà lại, hù mang khép làm người, mới lợt lòng ra thi đà có các « khó » đến. Ta nhúc nhát cùng không khôn nào, ta tránh trúc cùng không khôn nào, thi chí bằng ta gánh lấy còn hơn, ta gánh lầy, chưa chắc đà là khôn mà ta tránh trú, thi cái « khó » sẽ gấp lên murbé. Phương ngôn ta có câu: muôn khôn phải chịu « khó » chịu

HƯƠNG TRUYỀN

Thời-cuộc Nước Tàu
Ngày 20 tháng 11 năm có ta Hương

càng sang rằng: Lục-vịnh-Tường-suất
làng Phùng-quán lén đánh Nam-kinh.
Phùng-ngho-Tường lén đánh Võ-Xuong.

Quân Chánh-phủ ở Võ-Xuong đương

đi-chết-tan Tao-Còn-làm Đại-nguyễn-soái.

Lại có tin rằng: Tôn-Trung-Son

dâng tát Hộ đến Thiên-Tảo rồ, Ngô-

Phi Phù-thí quyết kổ lui về Tứ-xuyên.

Tin Thượng-Hải ngày mười bảy

rằng: Hôm râm tháng này Ngô-Bội-

Phu dâng bốn ngàn quân tàn-bại

đến Nam-kinh. Ngô-Bội-Phu ngày

Nam-kinh tức thi cùng quan Đốc-

quân Gian-Tà là Tù nhãi-Nguyễn và

các ông đối-hiệp Bảo-quản-tam

tỉnh-thuộc Trung-tâ-Gian-bắc-tịch.

Trước khi Ngô-chết-tan, thicac quan

quân-tam-tinh Trung-tâ-Gian-

lên-hợp-nhau-tuyen-bô-là-thoát

Chánh-phủ Bắc-kinh mà độc lập, gọi

Trung-tông-chánh-phủ Bắc-kinh dâng

kiêm-chu-quyền-tu-tri-của-các-gia-

phuong-nhó-mô-lập-thành-các-doan-

thê-nông-công-thuong-nghiep-trong-

nước. Chánh-phủ phải ra công-vua

giúp, lo đồ-phục-hồi-nguyễn-khi nước

Gian-cung-dâng-không-thu-nhau, chàng

chuyen-mot-nha-lao-thanh-tri-thuc-o

xu-la, Tiên-sanh-là-người-rất-ham-mô-

quốc-van; và rất-thu-ghét-nhung-ke-

lâm-hai-quốc-van; nhon-noi-chuyen-

với-ky-gia, rât-binh-pham-don-nhung-

tay-viết-hoa-duong-thoi. Tiên-sanh

chiếp-mieng-thay-rang: Lúa-rui-nen-

cô-moc-lon: cây-mục-sau-dac;

bao-nhieu-nhung-người-tai-nang-tri-

thuc, vi thoi-van-chua-gap, nêu-phai

mai-mot-tam-sy; mai-mot-tu-truong;

mai-mot-khối-tu-uat; tai-nen-mot-

khuc-doan-truong; dem-nhiet-thanh-

doi-vi-dot, ma-dot-khong-biet-den. Đu-

cho-nhung-người-hoc-thuc-khong-day-

mot-phu; tu-tu-thong-khong-ngoi-mot-

lac; loi-dung-nghi-viet-bao-lam-ke-

sanh-nhat; nô-la-hung-bo-người-nay;

nô-la-tan-duong-ke-khoa; ngon-luat-

thi-oc-can-tho-bl; y-kien-thi-nho-mon-

hep-boi; chub-quoc-ngu-khong-biet-

viết-mo-nao-eto-trang; chum-cuu-

thay-tru-ta-cung-sum-hiep; voi-cuu-

quyen-sach, binh-mye-khong!

Cậu Câu VŨ ỦI!

Ta cùng cùu chia tay, tôi nay gần

hai tháng, vẫn trung-bi cùu cùu chot,

banh-cùu cùu đánh, nôch oô cùu cùu

tập-lan, mui-mui tuoi cùu cùu hao,

còn-hai cùu cùu tan ngan bây trâm

hai-mui ngay (1) gđp gđ. Nào nô-

đau-khi-chieu-nay-ta-nhan-viethay-

tai-đô-thô, ghé-bao-quan-lay-bao-

xem, thi mui-hay-tin-chding-lanh

của-cùu.

Ta cùu kinh, ta không-tin, ta ngô-

con-mot-ta-bi-nang-quan-lon-lon,

ta-dop-lai-mot-lan, mot-lan-lai-mot-

lan-nua, nhung-than-ôi....

Ta bây giờ hồn-xiêm-phach-lac,

chết-dâng-trong-lon, lát-dot-chay

tot-tham, thi-thay-người-nhô-nôit:

Cậu Sáu-cùu-thay-day-dâ-chot-rô,

duong-tan-trong-phong-sô-29, ta

chay-thang-rô-cung-ngô-là-duro

thay-mot-cùu-lan-cùu-cung, ni-ngo-

thay-mot-cùu-lan-cùu-cung, thi-thay-

con-thong-thi, cùu-chuyon-kinh-dêm,

não-lô-nô, nào-lô-tinh, nào-lô-nam-

ti-tham, mà-liec-tham-cho-giong-

thay-thay-dau-tham-cho-giong-

thay-thay-tham-tham-cho-giong-

thay-thay-thay-thay-thay-thay-thay-

